

Sygn. akt XIII Ca 574/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział XIII Cywilny Rodzinny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Alicja Spustek-Kłaskała

Sędziowie: SSO Teresa Znaińska

SSR del. Krystyna Batra

Protokolant: Agnieszka Fryśna

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa **J. B.**

przeciwko **A. B.**

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 24 października 2013 r. sygn. akt III RC 491/13;

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddala;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 577,- zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego za obie instancje.

Sygn. akt XIII Ca 574/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 października 2013 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Fabrycznej ustanowił z dniem 09 marca 2013 r. rozdzielność majątkową pomiędzy powodem J. B. a pozwaną A. B. i zasądził na rzecz powoda kwotę 577 zł w tym 377 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie powyższe Sąd Rejonowy oparł o następujące ustalenia:

Strony zawarły związek małżeński w roku 2001. Z tego związku mają dwoje dzieci w wieku 12 lat i 8 lat. W roku 2011 powód wystąpił z pozwem o rozwód. Powód od wielu miesięcy zamieszkiwał poza domem, wrócił jednak do żony i Sąd Okręgowy oddalił powództwo o rozwód – wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2012 r. Pozwana rozmyśliła się i wniosła apelację od tego orzeczenia. Sąd Apelacyjny apelację pozwanej oddalił – wyrokiem z dnia 06 listopada 2012 r. Powód ponownie wystąpił z pozwem o rozwód w dniu 06 marca 2013 r. a wcześniej wyprowadził się z domu w dniu 08 marca 2013 r. w obawie przed stosowaniem przez pozwaną prowokacji mających na celu wykazanie rzekomego znęcania się powoda nad pozwaną. Powód wyprowadził się do rodziców. Wskazał, że pozwana przez cały okres małżeństwa poza krótkimi okresami nie pracowała, pozostawała na utrzymaniu męża poza krótkimi okresami, nie partycypowała w kosztach utrzymania domu i nie przyczyniała się do zaspokajania potrzeb rodziny. Od marca 2013 r. powód nie posiada żadnej

kontroli ani wpływu na decyzje finansowe pozwanej. Pozwana unika kontaktu, nie odbiera maili, telefonów i smsów. Powód obawia się, że żona może zaciągać zobowiązania – kredyty chwilówki. Jedynym składnikiem majątku stron jest mieszkanie własnościowe o wartości 300.000 zł obciążone kredytem hipotecznym, z którego do spłaty pozostało 80.000 zł.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że nie zaciąga pożyczek, nie traci majątku. Potwierdziła, że powód wyprowadził się i nie prawdą jest, że nie ma kontroli nad tym, co robi pozwana ponieważ nęka ją telefonami, smsami domagając się zwrotu pieniędzy. Do roku 2003 pozwana pracowała, a następnie została zwolniona, pracowała dorywczo a na zlecenie (sprzątała, konsultantka firmy (...)). W 2002 r. dostała odszkodowanie za wypadek drogowy i spadek po dziadku – sfinansowała dla niego nagrobek i opłaciła miejsce na cmentarzu. Powód 10 lat temu wymusił na niej założenie osobnego konta. Nie wymagał od żony, aby rozliczała się z wydatków na bieżące potrzeby. 3-4 lata temu, wcześniej przez okres 9 i 4 miesięcy wynajmował mieszkanie (9 miesięcy wspólnie z kochanką a 4 miesiące sam). W tej chwili otrzymuje na rękę 7000 zł. Nie ustalali, iż żona będzie zajmować się tylko dziećmi. Powód opłaca mieszkanie i robi wszystkie opłaty. Pozwana pracuje od 3 miesięcy i zarabia od 900 zł do 1090 zł netto (umowa zlecenie Unii (...) sp. z o.o.) Opłaty ponoszone przez powoda wynoszą: rata kredytu 650 zł + czynsz 540 zł + prąd 100 zł + gaz 60 zł oraz 350 zł i 500 zł alimenty na rzecz dzieci plus dodatkowe koszty.

Powód oświadczył, że wyprowadził się aby pozwana nie uderzała głową o futrynę i by poszła zgłosić to na policję.

Pozwana otrzymała w 2005r spadek po dziadku (mieszkanie w N. o wartości 10000 zł w rozliczeniu na trzech spadkobierców) . wartość masy spadkowej przypadającej pozwanej to 6.667 zł .

Powód oświadczył w piśmie procesowym, że pozwana sygnalizowała jedynie potrzeby finansowe, a nie rozmawiała z nim o innych kwestiach dotyczących majątku. Dnia 13 marca 2013 r. miała miejsce rozmowa stron z dzielnicowym po interwencji pozwanej. Za rok 2011 nie rozliczyły się wspólnie. Powód nie ma możliwości zakupu kawalerki, która pozwoliłaby mu na oddzielne zamieszkanie. Zatem w jego ocenie niezrozumiałym jest stanowisko pozwanej w przedmiocie braku zgody na ustanowienie ustroju rozdzielności majątkowej, skoro żąda ona rozwodu z winy powoda.

Apelację od wyroku wniosła pozwana i zarzuciła:

I. naruszenie przepisów art.233§1 poprzez przekroczenie swobodnej oceny dowodów, tj.:

a/ błędne przyjęcie, że pomiędzy stronami w dniu 09 marca 2013 r. nastąpiła separacja faktyczna – po jednym dniu wyprowadzenia się powoda od rodziny

b/ błędne przyjęcie, że strony nie współdziałały w zarządzie majątkiem wspólnym, które stanowi mieszkanie.

c/ błędne przyjęcie, że nie czynią wspólnych inwestycji , skoro nie zachodzi taka potrzeba

d/ podniosła ,że nie odpowiada na maile, bo nie dotyczyły majątku a mają znamiona nękania

e/ zarzut braku wspólnego rozliczenia podatkowego jest niezasadny, bo to jest to jest prawo małżonków a nie obowiązek

f/ niezastosowanie art.102kpc – i nieobciążanie pozwanej kosztami postępowania.

II. naruszenie prawa materialnego:

1. art.5kc – poprzez jego niezastosowanie do stanu faktycznego gdy z okoliczności wynika ,że pozwana zajęła się domem i dziećmi i domem a powód zajmuje się pracą zawodową i dysponuje zarobkami kwocie ok. 7000zł i skutkuje to ogromną dysproporcją zarobków stron

2. art.52§1krio poprzez nieuprawnione przyjęcie ,że wystąpił ważny powód dający podstawy do orzeczenia rozdzielnosci majątkowej z datą wsteczną

3. art.52§2krio poprzez przyjęcie, że nastąpiła separacja faktyczna stron z dniem 9 marca 2014r

Wniosła o zmianę poprzez oddalenie powództwa i koszty za obie instancje lub uchylenie poprzez przekazanie sprawy do I instancji i koszty za postępowanie apelacyjne.

W uzasadnieniu apelacji wskazała, że:

1. nie traci żadnego majątku nie zaciągała i nie zaciąga żadnych kredytów, nie trwoni majątku .
2. dysponuje dochodami rządu 700zł a pozwany 7000zł przeocz istnieje olbrzymia dysproporcja w dochodach stron
3. powód zamierza kupić sobie mieszkanie , co jest niekorzystne dla rodziny

Ponadto wskazała ,że Sąd orzekł rozdzielnosc majątkową mimo, że w uzasadnieniu wskazał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wbrew uzasadnieniu Sądu I instancji, iż strony nie współdziałały w zarządzaniu podczas gdy ustaliły, że powód ponosi obciążenia związane z mieszkaniem, nie czyni inwestycji, bo nie ma takiej potrzeby podobnie jak remonty.

W odpowiedzi na apelację powód:

- wskazał, że od 09 marca 2013 r. nie prowadzi wspólnego gospodarstwa domowego, a pozwana nie zaprzeczyła
- ponadto nie odpowiada na korespondencję (maile) i nie jest istotnym ,że twierdzi ze to z powodu nękania lub braku czasu
- nie rozliczyli się wspólnie za 2012 rok, jest to zawiniona strata, ponadto dowiedział się że pozwana pracuje w e-kancelarii.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanej zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy przeprowadził prawidłowo postępowanie dowodowe, ustalił szczegółowo okoliczności faktyczne sprawy, z których wyciągnął jednak nietrafne wnioski.

Odnosząc się do apelacji pozwanej Sąd Okręgowy uznał, że Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art.52§1 i §2 krio. Naruszenie przepisów prawa materialnego ma miejsce wówczas, gdy przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym Sąd zastosował błędny przepis albo stosując własną normę, dokonał nietrafne wykładni.

W ocenie Sądu Okręgowego powód nie wykazał, że istnieją ważne powody dla ustanowienia ustroju rozdzielnosci majątkowej.

Podzielić należy stanowisko apelującej, iż Sąd w ustalonym stanie faktycznym uznał błędnie, że rozłączenie stron nosi znamiona trwałej separacji faktycznej. Wyprowadzenie się powoda, po raz trzeci z domu i wniesienia powództwa o ustalenie ustroju rozdzielnosci majątkowej w okresie dwóch miesięcy od wyprowadzenia z domu, nie może być uznane za stan trwałej separacji zwłaszcza w kontekście wcześniejszego postępowania powoda, który już wyprowadzał się dwukrotnie (raz na 9 miesięcy a raz na 4 miesiące).

Ponadto słusznym jest zarzut apelacji pozwanej, że nie jest niemożliwym wspólny zarząd majątkiem stron, skoro ich głównym elementem jest wspólne mieszkanie i jest ono zarządzane prawidłowo zarówno przez pozwaną i powoda.

Zgodzić się również należy z zarzutem apelującej, że o braku możliwości porozumienia z powodem nie może świadczyć nie udzielanie odpowiedzi na smsy, maile i telefony powoda. Pozwana nie ma obowiązku podejmowania tej drogi porozumienia, a powód nie wskazał, iż chodzi o zarząd wspólnym majątkiem i konieczne jest dokonywanie uzgodnień w tym przedmiocie. Co do innych ważnych spraw, głównie związanych z dziećmi pozwana odpowiadała. Ponadto nie można za ważny powód uznać faktu, iż pozwana nie rozlicza się wspólnie z małżonkiem za rok 2011. Jak słuszenie wskazuje skarżąca rozliczenie jest prawem a nie obowiązkiem strony i nie można stawiać pozwanej zarzutu z tego powodu.

Wobec uznania przez Sąd Okręgowy braku podstaw do uznania, że zachodzi ważny powód dla ustanowienia rozdzielności majątkowej nie jest koniecznym dokonywanie ustaleń co do daty wskazanej w wyroku jako data zmiany ustroju majątkowego małżonków. Podnieść należy też, że ustrój majątkowy ma służyć dobru rodziny a nie poszczególnym jej członkom. Zatem chybiony jest zarzut, że powód nie może sobie kupić kawalerki. Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386 par 1 kpc uwzględniając apelację pozwanej Sąd Okręgowy zmienił wyrok, orzekając o kosztach na podstawie przepisu art. 98 kpc w związku z art. 391 par 1 kpc